

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dnevni paberki.

II.

Zavračujé agente, „koji buncaju o Iliriji“, pozivlje „Obzor“ nas Slovence, da dvignemo hrvatsko zastavo. Hrvatska bodi točka, okolu katere naj se zberó Dalmacija, Istra, Gorica, Kranjsko, Koroško in Dolenje Štajersko. V drugem članku obrača se pa do slovenskih poslancev s pozivom, naj bi se v raznih deželnih zborih oglasili za državno pravo hrvatsko, to je na podlagi pragmatične sankcije hrvatske izza 1712. l. za združenje s Hrvatsko, za Veliko Hrvatsko.

Mi gotovo priznavamo, da bi bilo zjedinenje s Hrvatsko jako koristno za nas, še koristnejše, nego zjedinenje slovenskih pokrajin. Ko bi se zjediniše jugoslovanske dežele naše državne polovice s Hrvatsko in bi se potem priklopila še Bosna in Hercegovina, bi nastala velika in krepka državna celota. Imela bi dovolj sredstev, da osnuje vsa višja učilišča, ki so potrebna za razvoj naroda, in ne bili bi več v neprijetnem položaji, da bi se naši sinovi morali izobraževati na višjih nemških in madjarskih učiliščih za višji tehnični in gozdarski poklic. Taka državna celota imela bi tudi dovolj sil na narodno-gospodarskem polji in sploh vse pogoje obstanka.

Če ostanemo Slovenci in Hrvatje ločeni, ne moremo si osnovati potrebnih učilnic. Če se zjediniše Slovenci, moralo se bode morda v Ljubljani osnovati vseučilišče, ali drugih strokovnih znanostij, ki so v današnjem veku tudi posebne važnosti, dobivati bodo morali naši sinovi na nemških učilnicah. Ostali bomo vzlic večje samoupravi duševno zavisni od Nemcev. Pa tudi Hrvatje sami bi ne imeli dovolj sredstev, da si osnujejo vse potrebne učilnice. Ljubljana bi morda zares bolj procvitala, ko bi bila središče zjedinenje Slovenije, nego da smo mi Slovenci priklopljeni Hrvatom, ali naš narod v obče bil bi na slabšem, ker bi ne imel tako močne opore proti nemškemu navalu. Vedeti namreč treba, da bodo Nemci še vedno težili proti jadranskemu morju, naj smo Slovenci tudi zjedineni.

Naš narod v obče goji najiskreneje simpatije do svojih najbližjih mu bratov, kakor je očividno pokazal pri vsakej priliki, in ne bil bi nasproten

zjedinenju s Hrvatsko. Reči moramo, da je malo-kateri narod tako unet za slovansko vzajemnost, kakor baš narod naš, ker dobro čuti in vidi preteče mu nevarnosti na desni, na levi in izza zaledja in bi rad vse storil, samo da si zagotovi pogoje obstanka svojemu in si ustvari varno bodočnost.

Navzlic vsemu temu usojamo se dvomiti, da bi bilo baš sedaj umestno, da bi omenjeni lepi ideji na ljubo popustili program zjedinenje Slovenije. Mi Slovenci moramo v prvi vrsti čakati na uresničenje narodne ravnopravnosti, delati na to, da se zjediniše Slovenci v jedno upravno skupino, potem bode vse drugo prišlo samo ob sebi, kajti potem se bode pokazalo, da kri ni voda in da Sotla ni nobena ovira.

Ideja zjedinenje Slovenije se je že trdno ukoreninila v narodu našem in jako kvarno bi jej bilo, ko bi jo sedaj opustili. Pa ne samo to, tudi političke razmere neso ugodne. Dualizem nas loči v dve polovici in na Harmici začenja za nas že inozemstvo. Dualizem je, žal, pravi „noli me tangere“ in kakšno moč imajo Madjari, vidimo pri vsaki priliki. Če pomislimo, koliko pogajanj in ovir je bilo zaradi neznanega Žumberka, potem tudi lahko pojмимо, kaj bi vse oviralo zjedinenje s Hrvati in da bi to vprašanje zadelo na še vse hujši odpor, nego zjedinenje Slovencev. O našem zjedinenju odločevali bi samo totranski državni faktorji, glede združenja s Hrvati pa bi kosa zadela na madjarski kamen in gospodje v Budimpešti bi vse mogoče storili, da bi se ne ojačil in pomnožil slovanski živelj v njih državni polovici.

Ima pa še drugih, in to važnih pomislekov. O teh pa v prihodnjem članku.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna V. velika skupščina v Ljubljani dne 24. septembra 1890. leta.

(Dalje.)

4. Vodstvo kakor tudi slavna načelnštva naših podružnic skušajo, kako težko je ohraniti priproste — pa včasih tudi inteligentne — ljudi pri družbi, katera vedno le pobira prispevke in trka ter naklada narodni davek, a jim ne vrne nikakega oseb-

nega darú. A čč. skupščinarji, vodstvo se tudi v tem oziru lahko opraviči ter pokaže vspehe in sad, ki ga je rodil težko prisluženi, pa družbi darovani novič bomega slovenskega težaka. To so:

A. Družbini zavodi.

a) Zabavišče ali otroški vrtec v Celji. O ustanovitvi in premembah pri tem zavodu poročali smo že prejšnja leta. Čč. družbeniki se lahko informirajo v zadnjih „Vestnikih“. Ta zavod je vodstvo proti primerni odškodnini izročilo v popolno oskrbovanje čč. šolskim sestram, ki so naše gore list, ki čutijo z nami, ki razumevajo pravične slovenske potrebe. Vodstvo je prepričano, da je za krščansko in slovensko vzgojo ondotne naše mladine tako najbolje preskrbljeno v mestu, ki se bo s časoma prepričalo, kako miren in kako plemenit umeva biti Slovenec. V tem zavodu se vzgaja tudi naraščaj za ondotno slovensko dekliško šolo, ki je prava trdnjava za okolico — a tudi sploh za južni Štajer — kajti od ondot bodo izhajale prihodnje dobre krščanske — pa tudi zavedne slovenske matere, kojih vse prihodnje nastopanje bode pritrditev pesnikovega bodrila: „Biti slovenske krvi, bodi Slovenki ponos“. (Dobro!) Po najnovejših poročilih zahaja v to zabavišče krog 70 otrok. Vrtnarica je č. sestra Vincencija Lah pod vodstvom častne predstojnice sestre Purgaj.

b) Zabavišče pri sv. Jakobu v Trstu. Naši prečastni skupščinarji tržaški vedó, v kako žalostnem položaji so slovenski otroci v mestu in v obližju, katerih roditelji so od jutra do večera z doma, v tovarni ali trgu itd., da si kot težaki prislužijo svoj vžitek. To deco zbrati krog domačega ognjišča ter jo vzgajati v krščansko-slovenskem duhu je namen tega zavoda. Vpisanih v njem je bilo 74 otrok, nekako polovico dečkov in polovico deklic. Zaradi bolezni „influence“ jih je nekaj malega izostalo. Izvrstne vspehe je dosegla vrtnarica-voditeljica Justina Michelli, katerej je vodstvo ob njenem izstopu iz službe poslalo zahvalno pismo ter jo kot voditeljico prosilo še nadaljne požrtvovalnosti. Novoimenovana vrtnarica je Antonija Nadlišek. Ta zavod je semenišče za

c) Slovensko osnovno šolo pri sv. Jakobu v Trstu. To smo šolsko leto 1889/90 razširili

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Važen dan; zjedinenje Slovenija; Narodni dom; pogreb v Gorici; domači prepír; Goriški prerok in nemški list; Celovski očetje in slovenščina; nevarni Kranjci; Schlingel und Strick; Herodot in Maksimin.)

Navlašče počakal sem do danes, da tudi moje drobtinice pridobe nekoliko imenitnosti, prihajóče na svetlo tako važen dan, kakor je 2. oktober, ko imamo čast in veselje v obzidji bele Ljubljane videti prvokrat zbrane vse naše poslance, katere so že dostojno pozdravili kolegi moji nad črto. In zakaj bi se tega imenitnega dne ne veselil tudi jaz, ko mi je dana prilika konstatovati, da danes je v Ljubljani zares zbrana in zjedinenja Slovenija po odličnih svojih sinovih od juga in severa od vzhoda in zahoda male naše, za to pa tem bolj razkosane domovine slovenske.

V trenutku, ko bodo te moje drobtinice zagledale, beli dan, ali bolje rečeno mrčni večer, bode že imela povestnica slovenska zabiležene važne pogovore in iz njih izvirajoče sklepe, o katerih bode morda čuli v kratkem. Nadejam se tudi jaz,

da bi bili taki, kakor jih želimo vsi. Obžalujem pa le jedno, da se bode slavnostni večer zopet moral vršiti v tesnih čitalniških prostorih, ter da marsikateri domoljub se ne bode mogel udeležiti tega gotovo zanimivega in redkega večera.

Pri taci prilikah čutimo živo, kako potrebno bi bilo, da vprašanje našega narodnega doma vendar jedenkrat začenja dobivati konkretnejše lice. Pri tacem podjetji pač treba malo več podjetnega duha, stagnacija v katero je zdaj stvar prišla dala se bode uspešno odstraniti in zopet oživet prvotno zanimanje, ako se bode videlo, da se je res začelo kaj delati, da stvar ne spi spanje pravičnega. Naj dotični možje malo preudarjajo o tem, veselilo me bode, če bodo sprevideli, da imajo prav, ki tako govoré. Od leta do leta čuti se bolj potreba, da v središču Slovenije si zgradimo dostojen in prostoren dom, ki bode pričal o našem napredku. Stori se je pač že mnogo, a storiti je treba še več, ker nevarnost ni izključena, da prvotna naudušenost popolnoma zaspi baš zarad predolzege odlašanja.

Pa pustim to stvar in se podam raje v solčno Gorico, kjer so imeli pretekli teden slovesen pogreb. Pokopali so imenitnega in silnega pašo Goriškega, a resnično rečem, da nesem čul, da bi bilo preliti

mного solz za njim. Kakor poprej pri nas na Kranjskem, tako se je zadnji čas posebno priklopila na Goriškem političnem odru v nas nekako posebno priljubljena igra „Domači prepír“, katere zadnji akt se je menda dokončal z omenjenim pogrebom. In tako si je ta igra pridobila dvojno lastnost, postala je ob jednom žalostna igra za nekatere, a vesela igra za veliko večino drugih, slovenski jezik pa si je pridobil nov izraz, namreč, da je nekemu „od-tonjkalo“. In tako se utegne v kratkem vse vrniti zopet v stari tir, to je pravo za pravo rečeno ne v „stari“ nego raje rečem v „novi“ tir, ker ako se ne motim, bode menda tudi neke „stari“ v kratkem „odtonjkalo“.

In tako bi lepa solčna Gorica nam kazala zopet mnogo veseleje in prijaznejše lice, da bi tam ne uganjal svoje zares že preveč neslane burke zloglasni prerok. Dokler to uganja na verskem polji, slobodno mu, tu mu ne bomo oporekali, kajti dovolj smo liberalni, da v taci stvareh pustimo prvo besedo duhovniku, naj si bodo tudi njegovi nazori po našem mnenji pretirani. Če se pa veleučeni gospod doktor sv. pisma spušča v čisto politična vprašanja in o njih piše na tak način, da najhujši naši sovražniki in zagrizeni nemčurski renegati nje-

v dvorazrednico po „učnem načrtu za Primorje“. Vpisanih je bilo v I. razred 82 otrok, v II. pa 64, torej skupaj 146. Poučevali so: verouk Bernard Sever, mestni kapelan pri sv. Jakobu, učitelj in voditelj šoli Mihael Kamuščič in učiteljica Josipina Delkin.

Meseca junija obiskal je oba razreda c. kr. šolski nadzornik H. Zavagna ter se izrazil povoljno o napredku. Sklepna preskušnja se je dobro obnesla, z vspehom te šole smo zadovoljni. Ravno zdaj ob pričetku šol odprli smo za šolsko leto 1890/91 III. razred in učiteljem imenovali Ivana Kiferla. To vam je častna gospoda, v Trstu jedina slovenska šola, dasi biva ondi morda toliko Slovencev, kakor v naši prestolnici Ljubljanski.

d) Kot nov zavod je prirastel lansko leto otroški vrtec v Rojanu. Razmere so nanesele, da smo morali osnovati za našo mladino tu na prav primernem in lepem kraju slovensko zabavišče. Po mnogih zaprekah je načelnštvo na Greti odprlo ta zavod na imendan Nj. Veličastva presvetle cesarice Elizabete s slovesno božjo službo. Oglasilo se je toliko otrok, da jih zbog prepičlega prostora niso mogli vseh vsprejeti. Obiskavalo ga je redno 53 otrok. Vrtarica je gospica Irma Fabiani. Z vspehom je bilo ondotno načelnštvo zadovoljno.

e) V Gorici se Slovincem, a le vsled lastnih naporov, v šolskem oziru nekoliko boljše godi kakor v Trstu. Da se prepreči raznarodovanje ondotnih otrok, ustanovljen je otroški vrtec v Pevmi blizu Sočinega mosta. Tako se je otele krog 40 slovenskih otrok. Vrtarica je Karolina Lašič. Goriško načelnštvo je pohvalilo ta zavod.

f) Isti namen je v življenje poklical: otroški vrtec v Podgori. Rodoljubnemu županstvu ondotnemu zvesto na strani stoji naša družba. Krog 70 otrok se lepo vzgaja v materinem jeziku. Z vspehom so rodoljubi zadovoljni.

In zdaj, slavna skupščina, soštejemo li vso to deco, ki zahaja v šolske zavode družbe sv. Cirila in Metoda, dobimo lepo število več kot 400 otrok, ki upamo, bodo ohranjeni svoji slovenski narodnosti; brez nas bi bili najbrž izgubljeni. In če bi potem vprašal družbenika, ki sam za svojo osebo sicer ni ničesa prejel od družbe, ko bi ga v duhu postavil v sredo te nežne mladine — polne življenja, vedoželjnosti in veselja — da-li zdaj vidi sad darovanih svojih novčičev — prepričan sem, da se mu razvedri lice in da si radostno odtrga še od svojega zaslužka ter imetja in to položi na altar domovinski, v njegovem srcu pa bo odmevala beseda Kristusova: „Kar ste storili kateremu najmanjših mojih bratov, to ste meni storili“. In to je najlepša plača za vernega kristijana. (Odobranje.) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. oktobra.

Deželnozbornske volitve.

Nemski liberalci se jako jezé, da se na Dolenjem Avstrijskem duhovniki udeležujejo agitacij. Hočejo se nekda zaradi tega pritožiti pri nadškofu Gruši. Bojé se pa tudi, da propadejo v veleposestvu,

gove besede porabljaajo potem, kakor se je to zgodilo te dni, proti poštenim slovenskim prizadevanjem zatiranih naših koroških bratov trpinov, tu pa se mora vsak človek, ki ima le še iskrico domoljubja slovenskega, z gujevom in stidom obrniti zaničljivo v stran in protestovati proti tacemu herostratičnemu počenjanju. Svetujem g. dr. Mahničju naj si preskrbi štev. 78 (od 27. sept. t. l.) lista „Freie Stimmen“, katerega spuščá mej svet iz Celovca zloglasni renegat Doberník, pa naj bere na strani 4. mej dnevnimi novicami se nahajajoče psovke, katere pod naslovom „Der muss es wissen“ prijavlja imenovani slovenski janičar. Celo ta izgubljena duša, čuti nekaj srama v sebi in pravi „da jednacih besed bi o svojih nasprotnikih komaj v najhujem narodnem boji si predrznil napisati Nemec“. Če te besede ne prepričajo učenega doktorja, ter ga ne preverijo, kako pogubno je njegovo delovanje, potem je pač žalosten dokaz, kako daleč privede slepa strast človeka. Za danes dovolj o tem, ker se mi gabi dalje brskati po tacih duševnih smeteh. Zares lep par: Slovenski duhovnik dr. Mahnič in pa strastni renegat Doberník, katerega je prekosil prvi, zabavlja je proti čitalnicam slovenskim, narodnim veselcam in pa sploh vsem onim, ki ne trobijo v njegovega „Rimskega Katolika“ rog.

in zaradi tega konservativcem že ponujajo kompromis. Prepustili bi jim v tej skupini 2 mandata.

Državnega poslanca Sviezy-ja

pozvali so volilci, da izstopi iz poljskega kluba, ker Poljaki ničesar ne store za enakopravnost Slovanov v Šleziji, in da pristopi k jugoslovanskemu klubu, če se osnuje.

Vnanje države.

Tripelalijanca.

Italijanski ministerski predsednik je francoskem časnikarju Saint Cère razkladal sedanjí politični položaj. Posebno je naglašal, da Italija želi dobrih odnosajev z Francijo in zagotavljal, da ni misliti, da bi se podaljšala tripelalijanca. Ta pogovor je Saint Cère priobčil v „Figaro“, kar je seveda napravilo na Dunaji in v Berlinu kaj neprijeten utis. Crispiju pa tudi ne ugaja, da se je tako razsvetlila njegova politika. Zato italijanska oficijozna glasila odločno oporekajo, da bi bil Crispi tako govoril; francoski časnikar pa še vedno trdi, da je vse res, kar je pisal in da ima za svoje izvestje dokaze v rokah.

Šođ v Rohnstocku.

Angleškemu listu se poroča, da se je v Rohnstocku razgovarjale pred vsem, kako bi se trgovske razmere mej Avstrijo in Nemčijo zboljšale in obe državi bolj zblížali v trgovskem oziru. Po tem takem bi se bilo razgovarjalo ob uvedeni nemško-avstrijske carinske zveze, katero želé v Nemčiji, pa tudi nekaterniki v naši državi. Nam se ne zdi verojetno, da bi se bilo o tem razgovarjalo, ker mislimo, da ni v Avstriji državnik, ki bi bil za tako zvezo, katera bi škodovala naši državi v gospodarskem in političnem oziru.

Rusija in Srbija.

Trgovska pogodba, ki sta jo sklenili Rusija in Srbija, se še ratifikovati ne more, ker se je Srbija zavezala proti Avstriji in Nemčiji, da nobeni državi ne dovoli večjih ugodnostij. Srbska vlada je pa vendar sklenila, da pusti uvažati rusko blago v Srbijo z enakimi pogoji kakor nemško in avstrijsko. Rusija hoče z jako ugodnimi pogoji puščati uvoz srbskega blaga v Rusijo, kar lahko stori, ker je ne vežejo nobene pogodbe. Trgovina mej Rusijo in Srbijo se bode v kratkem bolj oživela, kar bode še bolj približalo oba sorodna naroda.

Tatiščev in Stambulov.

Stambulov se je izrazil proti Tatiščevu, da ima njegovo politično delovanje dvojni namen: popolno nezavisnost in narodno zjedinenje Bolgarske. Temelj je položila Rusija. Berolinski dogovor je pa preprečil, da se ni uresničila namera osvoboditeljice v polnem obsegu. Kongres je priznal Bolgariji samoupravo, ali omejili jo je s tem, da jo je postavil pod turško vrhovno gospodstvo in Evropi dal pravico mešati se v bolgarske notranje zadeve. Tako je volitev kneza še le veljavna, če jo potrdi sultan in priznajo velevlasti; tuja veroizpovedanja odtegnena so nadzorstvu bolgarske vlade in omejila se je pravica Bolgarije glede na obdačenje trgovine in industrije. Celo najtežavnejše določbe občnih in specijelnih pogodb evropskih držav s Turčijo ostale so veljavne za Bolgarijo. Bolgari neso gospodarji v v svoji hiši. Najbolj tlačijo Bolgare ponižujoče pravice tujih podložnikov in pa konzulska jurisdikcija. Tako je Berolinski dogovor neusahljiv vir sporom s tujimi državami in povod, da se tuji utičejo v bolgarske notranje zadeve. Glavno je pa, da je preprečil narodno zjedinenje.

Ce tudi je načrt, ki ga je izdelala Carigrajska konferenca 1877. leta puščal Bolgarijo pod turško oblastjo, bil je vendar mnogo ugodnejši, ker Bolgarije ni delil in ni krušil od Bolgarije niti pedi zemlje. Narodnjaki so vedeli, da je Rusija nedolžna,

Kakor se mi poroča bodo slovenske slovnice v kratkem poskočile v ceni, kajti naročilo se jih je mnogo za Celovške mestne očete, ki se kar na vrat na nos začenjajo učiti slovenskega jezika, ter skušajo prekositi drug drugega, da se tako saj mogó po domače pogovarjati z onimi tako nevarnimi „Kranjci“, ki hoté na glavo postaviti vso dozdej tako mirno koroško deželo. Saj so pa zares grdi nehvaležneži ti vražji Kranjci, ki jedo iz slovenske pšenice pridelani koroški kruh pa se vender tako branijo nemščine. Ali bi ne bilo pač bolj umestno, da se vseh 130.000 koroških Slovencev nauči temeljito nemški, da bi ne bilo treba ubogim mestnim očetom Celovškim se toliko mučiti na stare dni z učenjem slovensčine. In to vse samo zaradi par porednih Kranjcev katere je neka vražja sapa zanesla tja gori mej krotke koroške golobe, da motijo mirno spanje, v katerem se je tako prijetno gugalo vse.

Potolaziijo pa naj se, saj se tudi pri nas ne manjka nemirnih duhov, ki se zaganjajo v nas in pri vsaki priliki zabavljajo čez našo deželo, kar pa o naših rojcih nikdo ne more reči, ker baš to je naša slabost, da smo povsod prepohevlni in ponižni. Razložek je ta, da mi, ki ne nosimo liberalizma vedno na jeziku, smo takim patronom nasproti jako

pa da se je morala umakniti jednodušnemu uporú Evrope. Rusija nas je organizovala, oborožila in postavila na svoje noge. Da pa sedaj dosežemo, kar je še potrebno, je pa naša stvar. Vse teženje bolgarskih narodnjakov meri na to, da si otresejo spono, katere jim je naložila Evropa in dosežejo narodno zjedinenje. Pričakovali neso, da jih bode Rusija ovirala, zaradi tega jih pa ni tlačila zavisnost od Rusije v vojaških in diplomatičnih zadevah. Vsi narodnjaki, torej večina bolgarskih politikov bila je na strani Rusije. Le konservativci bi bili radi Bolgarijo podredili uplivu zapadne Evrope, pa vender jih je Rusija dolgo podpirala. Narodnjaki bili so zaradi tega nejevoljni in stopili so v opozicijo proti Rusiji, ko se je Rusija izrekla za Battenberžanov državni prevrat, s katerim se je bila razveljavila ustava. Rusije ugovarjanje proti zjedinenju z Vzhodno Rumelijo je še poostriilo nasprotje. Prvikrat se je pokazalo nasprotje mej rusko politiko in bolgarskimi interesi, ko se je Rusija uprla najsrčnejšim bolgarskim željam ter hotela razdreti zjedinenje, kateremu sedaj druge vlasti neso ugovarjale. To je napravilo globok utis. Da je Rusija odpoklicala svoje častnike iz Bolgarske, to ni preprečilo bolgarske zmage proti Srbom, povzdignilo je samozavest v Bolgarski. Narodnjaki jeli so premišljati, kako bi se otrešli diplomatičnega jerobstva, katero jim nič ne koristi. To jo bil zmisel gibanju, katero se je začelo, ko se je zvedelo, da so vojaški zarotniki odstranili Battenberžana. Stambulov ravnal je v interesu samostojnosti Bolgarske in je zmatral za častno dolžnost, da nazaj pripelje odvedenega kneza. Njegovo zaupanje v vojsko je bilo zginilo. Regentstvo si je prizadevalo, da spravi spoštovanje do carja, kot vrhovnega varuha Bolgarske v sklad z bolgarsko samostojnostjo. Regentje neso zakrivilí nasprotja. Rusija je odpoklicala svojega zastopnika in s tem pokazala, da ne mara več skrbeti za razvoj Bolgarske. Regentstvo je sklenilo s svojimi močmi izvesti svoj politični program. Ko se je Rusija umaknila, treba je bilo odstraniti umešavanje Porte in velevlastij v bolgarske zadeve, kar je bilo tem lažje, ker je večina vlastij baš zaradi spora z Rusijo jela podpirati Bolgarijo.

Stambulov je začel premišljevatí, da je najbolje, da Bolgari začno samostojno postopati. Izvolili so Koburžana za kneza ne brigajoč se, je li Evropi po godu ali ne. Ko je bil voljen, so mu pa naznanili, da naj precej pride v Bolgarijo, sicer bodo pa volili Aleksandra Vogoridesa, ki je tedaj bival v Bukureštu. Koburžan je prišel. Velevlasti razen Rusije in Francije neso ugovarjale, podpirale pa Koburžana tudi neso. Bolgare so strašili z rusko okupacijo, da bi se udali Rusiji, pa Stambulov je zaupal v Boga in bil pripravljen braniti samostojnost domovine. Najprva je jela podpirati Bolgare Italija, ki je odklonila predlog, da se voli evropska komisija za nadzorstvo volitve bolgarskega kneza. Polagoma so se druge velevlasti jele zanimati za Bolgare. Ko se je videlo, da Rusija ne misli za sedeti Bolgarske, se je Kalnoky izrekel v delegaciji za Bolgare. Anglija je z Bolgarijo sklenila trgovsko pogodbo in pripomogla, da so Bolgari dobili posojilo. Ko je šlo za imenovanje makedonskih škofov, so Bolgarijo podpirali vsi člani mirovne lige, na čelu Nemčija. Stambulov se je posluževal uslug velevlastij, ne da bi bil žrtoval narodne koristi. Bolgari bi bili morda še rajši videli, da bi jih velevlasti ne bile podpirale. Da Porta ni prijenjala, bi bili proglasili nezavisno kraljestvo. To je uzrok, da so štiri vlasti v Carigradu govorile za Bolgare.

Če pride do evropske vojne, rekel je Stambulov, bode Bolgarija najbrž neutralna. Za Bolgare bi ne prinesla dobrega niti zmaga Avstrije, niti zmaga Rusije. Nevarnosti pa ni. Prodiranju Avstrije proti Solunu bi se uprli Italija in Anglija. Če bi se sporazumeli z Rusijo s pogojem, da pod-

prizanesljivi in jih ne podimo iz dežele, akoravno bi to bolj zaslužili, nego pa oni naši mirni rojaki, ki imajo samo ta naglavni greh da so „Kranjci“, kar menda na Koroškem šteje v veliko zlo. Dva taka nemška ptiča sta se nedavno prav široko ustila v nekem Ljubljanskem hotelu, ter se konečno celo ponujala naj ju kar obesimo. No dobila sta od nečega člana jako odlične narodne družbe krilate besede v odgovor: „Für solche Schlingel haben wir keine Stricke“.

Konečno razpisujem darilo za istega, ki mi reši sledečo zagonetko: Da je Herodot, oče zgodovine, živel 500 let pred Kristovim rojstvom, zna vsak spodnji gimnazijalec. Kako je tedaj on v svoji 8. knjigi mogel že poročati o stvareh, ki so se godile v 4. stoletju po Kristovem rojstvu, to mi je zagonetka, katero mi utegne razjasniti g. P. L., ki to „kunšno“ stvar pripoveduje v našem nemškem dnevniku, v včeranjí številki, na prvi strani govoreč o rimskega cesarja Maksimina ekspediciji v Oglej preko kraških, takrat še z gostimi gozdi pokritih tal. Če pa kdo drugi prej reši to zagonetko, dal mu bode primerno darilo

Ahasver II.

redimo bolgarsko vojsko in vnanjo politiko Rusiji, reklo bi se žrtovati vso bolgarsko samostojnost. Temu bi se upiral on, pa tudi Cankov in sploh vsak minister. Če se zahteva, da iztirajo Bolgari Koburžana, ker je katoličan, pravi Stambulov, da ni za to nobenega povoda, ker se knez ne utiče v cerkveno vprašanja.

Tatišev pa vendar pravi, da se je iz peturnega pogovora z bolgarskim ministerskim predsednikom preveril, da bi Stambulov pomagal pregnati Koburžana, ko bi to zahtevali interesi Bolgarije.

Pomnoženje ruske mejne straže.

Rusija boče zopet pomnožiti mejno stražo ob avstrijski meji. Povod temu je, ker se baje blago pogostoma utihotaplja v Rusijo. Pomnožili bodo mejno stražo neki tudi ob kavkaški meji. Da tihotapci blago skušajo spravljati v Rusijo, je naravno, ker se ta posel zaradi visoke carine dobro izplačuje. Jasno je torej, da morajo imeti močno mejno stražo. Ker je pa ruska mejna straža popolnem vojaški organizovana, je pa tudi umljivo, da v nekaterih krogih vzbuja pomnoženje nezaupnost.

Francoski monarhisti.

Grof Pariški ničesar ne stori, da bi prišel na prestol, temveč le čaka, da bi mu drugi pomagali. Zaradi tega so francoski monarhisti jako nevoljni. V nedeljo je več monarhističnih vodij imelo posvetovanje v Parizu in ukrepalo, kako bi se dala odstraniti republika. Vsi so se strinjali v tem, da je grof Pariški premalo energičen in sklenili so zato, da je treba delati na to, da se grof odpove svojim pravicam v korist svojemu sinu vojvodi Orleanskemu. Dvomi se pa, da bi grof Pariški poslušal svet teh mož, vsaj dosedaj ni hotel nič slišati o tem, da bi svoje pravice odstopil komu drugemu.

Domače stvari.

— (Shod slovenskih poslancev.) Na shod došli so naslednji gg. poslanci: Iz Istre: Dr. Stanger, Spinčič, Flego, Seršič. dr. Volarič, dr. Dukič, dr. Leginja, Slavoj Jenko, Mandić, dr. Vitezič. Z Goriškega: dr. vitez Tonkli, dr. Rojic, dr. Lisjak, dr. Gregorčič, Mahorčič. Iz Koroške: Einspieler, Muri. Iz Trsta: Nabergoj, Martelanc, Nadlišek, dr. Sancin. S Štajerskega: dr. Sernec, Mih. Vošnjak, dr. Dečko, dr. Gregorec, dr. Lipoid. S Kranjskega: dr. Poklukar, Murnik, dr. vitez Bleiweis, Klein, Steguar, Grasselli, Hribar, Povše, dr. Vošnjak, dr. Tavčar, dr. Papež, Žitnik, Detela, dr. Ferjančič, Kersnik, Višnikar, Lavrenčič, Svetec, Šuklje, Ogorelec, Gorup, Pakiz, Kavčič, Klun. Vsega vkupe 51 poslancev. Zborovanje trajalo je od 10. ure zjutraj, a ob 3. uri polodudne se ni bilo završeno.

— (Konfiskacija.) „Slovanskega Sveta“ 18. šte. bila je radi uvodnega članka „Našim zapadnim slavjanskim bratjem“ po državnem pravdnistvu zasežena.

— (Odlikovanje.) Uradni list javlja, da je g. Karol Plahki, finančni nadsvetnik in finančni ravnatelj na Kranjskem, dobil naslov in značaj dvorne svetnika.

— (Umrli) je v Kranji gospa Amalija Globočnik rodod Prešernova, soproga gosp. Janka Globočnika, c. kr. notarja v Velikih Laščah. Lahka jej zemljica!

— („Narodni papir“) ki ga je založila pred kratkim „Krajcarska družba“, bo danes zvečer povodom slavnostnega večera na čast sestanku slovenskih poslancev na ogled v čitalniških zgornjih prostorih.

— (Bratje Sokolovci) se s tem opozarjajo, da se udeležijo slavnostnega večera na čast slovenskim poslancem v društveni obleki, katera jim ob enem služi kot legitimacija za prosti ustop v dvorano in je želeli, da bode društvo dobro zastopano.

— (Poročil) se je pretekli ponedeljek g. Fran Murnik, umirovljeni stotnik in oskrbnik Muhrove graščine na Bledu, z gospodično Justino Koširjevo iz Ljubljane.

— (V tukajšnjo šolo za babice) oglašilo se je v slovenski kurz 20 učenk. V poletni nemški tečaj oglašja se jih navadno 4 do 5, v prošlem tečaju bilo jih je izjemno enajst. Učenke so s Kranjskega, Štajerskega, Koroškega, iz Bosne in celo iz Srbije, dokaz, da je ta šola na dobrem glasu. In v resnici so babice, vzgojene po vladnem svetniku prof. dr. Valenti jako dobro izveščane in vestne. Žal, da se jih bode ta tečaj moralo nekaj odkloniti, ker je normalno število določeno na 15, žal pa tudi, da še doslej ni prišlo do tega, da bi se, kakor vladni svetnik prof. dr. Valenta želi, za slovenske učenke napravili trije tečaji in tako odpomoglo nujni potrebi. Vedno se šola še deli v nemški in slovenski tečaj, dasi je na slovenskem

tečaji vedno štiri- do petkrat več učenk, nego na nemškem.

— (Teško ranil) je včeraj okolu 12. ure Janeza Novaka, 21letnega vojaškega novince z Viča, mirno idočega mimo tabačne tovarne, zidar Josip Snoj iz Nadgorice v družbi z novincema Franom Šegatinom z Glinc in Josipom Koscem iz Podutika. Sunil ga je zavratno z nožem v hrbet, da so ga teško ranjenega prenesli v bolnico, ko ga je bil dr. Illner za silo obvezal. Napadovaleci so ubežali.

— (Pobalinstvo.) V Lattermanovem dreveredu razbili so predpreteklo noč neznani pobalini več klopj. To je pač žalostna prikazen in dolžnost vsacega je, da ako o teh zlodejcih kaj poizve, nemudoma ovadi na pristojnem mestu, da ne odidejo za služeni kazni.

— (Stavbinska družba kranjska) gradi sedaj svojo drugo hišo na Vrtači. Temelj bil je že pred meseci gotov, potem je pa delo precej dolgo počivalo, sedaj pa se hitro dela in hiša bode kmalu pod streho. Ker bode novi kanal odvajal vso vodo z Vrtače, bode se tamošnji svet osušil in bode možno pod poslopji napraviti kleti. Prihodnje leto bode stavbinska družba na Vrtači zgradila še dve ali tri dvenadstropne hiše.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 10. šte. nastopno vsebino: Cvetje in metuljčki. (Stemetinski.) — Pozabljeni pevci. — Cvetlice in leto. — Zlata knjiga. — Pravljice o morji. (Piše M. Šašel.) — Lov na tigra. (F. G. Podkrimski.) — Listje in cvetje.

— (Izlet Tržaškega Sokola) v Sežano izvršil se je prav dostojno, in se je tako zaključila poletna doba. Veselica vršila se je v gostilni Polayevi. Sežana bila je bogato okrašena z narodnimi zastavami. Pevci in tamburaši in pa naudušeni govori in napitnice skrbeli so za splošno zabavo. Posebno so se tudi odlikovali Sežanski pevci. Izmej pozdravov bil je telegram iz Žalca vsprejet s posebno radostjo.

— (Lepa cena.) Gosp. Janko Kersnik, c. kr. notar in graščak na Brdu prodal je svojega žrebca cesarskim žrebčarjem za 800 gld. Gospa Marija Hribar v Velikem Gabru svojega žrebca tudi cesarskim žrebčarjem za isto ceno.

— (Iz Središča) se nam piše: Kakor se je že pred kratkim v Vašem listu naznanilo, potrdilo je naučno ministerstvo zgradbo novega šolskega poslopja v Središču. — Občine Obrež, Grabe, Šalovec, Godevane, položile so proti temu odloku pritožbo pri c. kr. upravnem sodišču. Občina Središka je pa po gosp. dr. Ivanu Dečku, položila protispis, katero delo je omenjeni gospod brezplačno prevzel, za kar se mu izreka srčna zahvala.

— (Na Dunaji) bila sta v torek obsojena 18letni Martin Žlogar in 16letni Ivan Krašovec vsak v tridnevni zapor, ker sta hotela izseliti se v Ameriko in tako odtegniti vojaški dolžnosti.

— (Slov. bralno društvo v Tržiči) priredi v nedeljo dne 12. oktobra ob 1. uri popoldne v dvorani gosp. Josipa Roka (pri Slugi) svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je: Poročilo tajnikovo, poročilo blagajnikovo, pregled računov, volitev novega odbora in posamični predlogi.

— (Vabilo) h koncertu v proslavo Najvišjemu godu Njega c. in kr. Apostolskega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. v izvršitev najudaneje poklonjemu po podružnici Ciril-Methodove družbe v Ajdovščini v roženkransko nedeljo 5. oktobra 1890 v prejšnjih prostorih „Edinosti“. Vspored: 1. Nagovor. 2. Cesarska. 3. Ipavec: „Lastovki v slovo“, zbor. 4. Hajdrih: „Sirota“, osmospev in solo. 5. Hudovernik: „Naša zvezda“, zbor. 6. Vilhar: „Mornar“, samospev s spremljevanjem na glasoviru. 7. Eisenhut: „V naravi“, šaljiva polka, moški zbor. 8. Marschner: „Povsod že drevje zeleni“, s spremljevanjem na glasoviru. 9. Schuman: „Cigansko življenje“, mešan zbor s spremljevanjem na glasoviru. 10. A. Kržič: „Zamujeni vlak“. Veseloigra v petih oddelkih. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 20 kr.

— (V Slovenski Bistrici) razpisano je mesto deželnega okrajnega živinozdravnika. Plača 600 gld. Prošnje do 20. t. m.

— (Program) delitve premij za govejo živino, ki bode v Kamniku v soboto 4. oktobra in v Vipavi v soboto 11. oktobra t.l. Slavni deželni odbor kranjski je na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolil dovoliti, da se napravijo delitve premij za govejo živino in sicer v Šentvidu pri Zatičini za litijski pol. okraj, v Kamniku za kamniški

pol. okraj in v Vipavi za postojinski pol. okraj ter je v ta namen dovolil potrebni denar. Cilj in konec tej razstavi in delitvi premij je: a) da se živinorejci tega okraja s primerjanjem goved spodbudijo v napredek živinoreje in o njem podučijo; b) da se razvidi vspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo deželne in državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine. 1. Pravice do premij v Šent-Vidu imajo vsi živinorejci okrajnega glavarstva litijskega, v Kamniku okrajnega glavarstva kamniškega in v Vipavi okrajnega glavarstva postojinskega. 2. Do 9. ure mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali dekle, ki živini streže. 3. Živina, katera boče premije deležna postati, mora že najmanj pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s spričalom svojega županstva. 4. Možje, kateri bodo sodili ob premiranji živine, se izbero po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva kmetijstva in se morajo ravnati po propisih za to določenih. 5. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani ministerski predpisnik veleva ter da bode premirano goved najmanj eno leto za pleme obdržal. 6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so 1/2 do 3 leta stari, breje telice, ki so najmanj 2 leti stare, molzne krave, ki so imele eno, dvoje, tri, štiri ali k večem 5 telet. Goved sme biti izvirnega Marijadvorskega, Muriškega, Belansko-Pincgavskega plemena in pa mešana domača živina z zgorej imenovanimi 3 rodovi ali pa tudi z drugimi žlahtnimi rodovi ali pa tudi čisto domača živina. 7. Za lepo živino so določene premije tako-le: Za bika I. premija 25 gld., II. prem. 15 gld. III. prem. 10 gld., IV. prem. 10 gld. Za telice I. prem: 20 gld., II. prem. 10 gld., III. prem. 10 gld., IV. prem. 10 gld., V. prem. 10 gld. Za krave I. prem, 20 gld., II. prem. 10 gld., III. prem. 10 gld., IV. prem. 10 gld., V. prem. 10 gld.

Od centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 15. avgusta 1890.

Ivan Murnik,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 1. oktobra. Po površnem račun glasovalo je pri poslednjih volitvah 180 tisoč volilcev. Od teh dobili so radikalci 150 tisoč, liberalci 22.000, naprednjaki 8000 glasov.

Zagreb 2. oktobra. Josip Miškatić umrl.

Dunaj 2. oktobra. Avstro-ogerska banka zvišala od 3. oktobra eskompt na pet, lombard na šest odstotkov.

Budimpešta 2. oktobra. Poslancem predloženi proračun: Vseh dohodkov 369 milijonov 8583, vseh izdatkov 369,004.543 gld., torej 4040 gld. prebitka.

Budimpešta 2. oktobra. Ugrom in šestnajst tovarišev ostavili klub nezavisne stranke in bodo danes kolektivno naznanili svoj izstop, ker se je vsprejel strankarski program Iranijev, v katerem personalne unije ni.

Berolin 2. oktobra. Vsi jutranji listi brez razločka stranke pohvalno poudarjajo izredno sijajni in srčni vsprejem nemškega cesarja na Dunaji.

Razne vesti.

* („Krajcarska sonata.“) Državno pravdnistvo v Levovu je konfiskovalo poljski in nemški prevod najnovejšega dela ruskega pisatelja grofa Leva Tolstega. Naši čitatelji že vedo, da je češki prevod „Krajcarske sonate“ konfiskovalo državno pravdnistvo v Pragi. Omeniti je, da na Hrvatskem in Ogerskem ta literarni proizvod ni konfiskovan.

* (Izobčena katoliška fakulteta.) Kakor se poroča iz Lisbone, je papa izobčil bogoslovsko fakulteto na vseučilišču v Coimbri.

* (Prizor v občinski seji.) V soboto je pri občinski seji v Kis Kőrösu na Ogerskem se očitelo zdravniku Borsajsu, da opravlja dve službi, to je službo mestnega in službo komitatskega zdravnika. Zdravnik je potegnil revolver in pomeril na jednega svojih nasprotnikov, skoro vsi mestni zastopniki so na to zbežali. Seja zaključila se je mej veliko razburjenostjo.

* (Stoletna zakonska dvojica.) V Lucenay les-Aux pri Nevresu na Francoskem živi zakonska dvojica, ki vkupe šteje nad 200 let. Mož

je star 107, žena pa 109 let. Oba sta še zdrava. Otrok ta zakonska dvojica ni imela.

prinaša v 10. zvezku nastopno vsebino: 1. A. Funtek: Najlepša čestitka. — 2. Ranko: Madrigal. — 3. Josip Starč: Zadruga. Povest. (Dalje.) — 4. Dr. K. Glaser: Romeo in Julija. — 5. A. Funtek: Jožef Cimperman. (Dalje.) — 6. Ivan Vrhovec: Narodopisne posebnosti. II. Morjenje otrok. — 7. Andrej Fekonja: Reformacija v Sloveniji. (Dalje.) — 8. L. A.: Ob citrah. — 9. Vatroslav Holz: Jurij Šubič † — 10. Fr. Gestrin: Iz arhiva. Povest. (Dalje.) — 11. Književna poročila: IX. V. Oblak: V. Jagić, Glagolita. (Konec.) X. Balade in romance. Napisal A. Aškerc. — 12. Listek: Ilustrovani narodni koledar za navadno leto 1891. — Hrvaška književnost. — O Voduškovi astronomični knjigi. — „Firdusi in derviš.“

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Letne doneske so poslale podružnice:	
Turjaška	32 gld. — kr.
Akademikna v Gradcu	40 „ — „
Slovenjegraška	25 „ — „
Celjska	131 „ — „
Velike Pirešice	26 „ 50 „
Briska na Goriškem	35 „ — „
Pribla ves na Koroškem	7 „ 50 „
Sv. Kancijan	31 „ 26 „
Cerkniška na Goriškem	32 „ 36 „
Celovška	30 „ — „
Pivška	40 „ — „
Kranjska	11 „ — „
Ptujška	23 „ — „
Sv. Ivan pri Trstu	33 „ — „
Gorenjska dolina	48 „ 36 „
Poljanska dolina	70 „ — „
Apače na Koroškem	36 „ 10 „
Darovali so:	
Rodoljub iz Nove cerkve	1 „ — „
Gorjanska družba	11 „ — „
Gosp. župnik M. Narobe	10 „ — „
A. Kalan, stolni kaplan	100 „ — „
Meščanska Ljubljanska vojašnica	10 „ — „
Celovski klub	13 „ — „
Pri obedu dne 24. septembra nabranih	31 „ 30 „

Slavne podružnice, katere še niso poslale letnih doneskov, prosim, da to kmalu storijo.
V Ljubljani, dne 30. septembra 1890.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

Tuji:

1. oktobra.

Pri **Malič**: Danzinger, Fischer, Klep, Seidler, grof Lichtenberg z Dunaja. — Drušković iz Zagreba. — Morcutti iz Trbiža. — Kučera iz Karlovca. — Dr. Jurtela s Ptujja. — Pl. Segnard, Gatti, Maurič, Supančič iz Trsta. — Ponikvar iz Starega Trga na Koroškem.

Pri **Slonu**: Preyer, Aussig z Dunaja. — Muri, Kramer, Boglar s Koroškega. — Nabergoj s Proseka. — Dr. Gregorič, dr. Lisjak iz Gorice. — Einspieler iz Podklostru. — Dr. Vitezič s Krka. — Radenkovič iz Kragujevaca. — Mahorčič iz Sežane. — Vičič, Lavrenčič iz Postojne. — Weisenbeck iz Monakovega.

Pri **avstrijskem cesarji**: Nadlišek, Martelanz, Saucin iz Trsta. — Dr. Rojc iz Gorice.

Pri **južnem kolodvoru**: Kumer iz Kranja. — Hodl iz Gradca. — Pasteka iz Pulja. — Benat iz Trsta. — Tausche iz Praga. — Raschler iz Borovnice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. okt.	7. zjutraj	740.8 mm.	10.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.1 mm.	23.2° C	sl. jžzh.	jas.	
	9. zvečer	738.9 mm.	17.0° C	sl. jžzh.	jas.	

Srednja temperatura 16.9°, za 3.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88 —	88 —
Srebrna renta	88 45	88 50
Zlata renta	106 45	106 45
5% marena renta	101 25	101 25
Akcije narodne banke	959 —	962 —
Kreditne akcije	307 50	307 —
London	112 35	112 25
Srebro	—	—
Napol.	8 85 1/2	8 85 1/2
C. kr. cekini	5 34	5 34
Nemške marke	55 07 1/2	55 07 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	179 „ 25 „
Ogerska zlata renta 4%	100 „	75 „
Ogerska papirna renta 5%	98 „	95 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113 „	— „
Kreditne srečke	100 gld.	185 „ — „
Rudolfove srečke	10 „	— „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	166 „ 10 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221 „	— „

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je dne 1. oktobra ob 10. uri dopoldne gospa

Amalija Globočnik roj. Preširnova

c. kr. notarja soproga

potolažena s svetstvi svete naše vere, po dolgi in mučni bolezni, v 29. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bude v petek dne 3. oktobra ob 4. uri popoldne.

Maše zadušnice brale se bodo v tukajšnji farni cerkvi.

Predrago ranjko priporočamo v blag spomin in molitev. (734)

V Kranji, dne 1. oktobra 1890.

Janko Globočnik, c. kr. notar, sprog. — **Te-rezija Preširen**, mati. — **Katinka Šlam-berger** rojena Preširnova, Ana Preširen, **Ljudmila Preširen**, sestra. — **Vinko Preširen**, c. kr. geometer, brat. — **Anton Šlam-berger**, c. kr. notar, svak. — **Berta Preširen** rojena Lebanova, svakinja.

Ker mi ni bilo mogoče, od vseh svojih prijateljev Pivške doline osebno posloviti se, kličem tem potom vsem srčen

Na zdar!

Trst, dne 1. oktobra 1890.

V notarsko pisarno

vsprejme se takoj zanesljiv pisar, več nemškega in slovenskega jezika. Kje? pové uradništvo „Slovenskega Naroda“. (733—2)

Pek

izvrsten pred pečjo in tudi v mešanji, kateri je že več let služil za poslovodjo, išče stalnega dela. Posestnikom pekarij priporoča se kot dober in zanesljiv delavec. — Ponudbe upravnistvu tega lista. (732—1)

Za prodajalko

v kako prodajalnice s specerijskim ali mešanim blagom želi ustopiti gospodična, ki ume tudi dobro šivati. (730—2)

Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Za posipna dela lokalne železnice Ljubljana-Kamnik vsprejme se

100 dobrih delavcev.

Vpraša se lahko slednji dan od 1—3. ure popoldne pri stavbinskem asistentu **J. Wegerji** na Ježici (v mitnici).

(724—3)

Stavbinsko podjetje.

J. Giontini-jeva

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani
ima na prodaj nastopne nove, priporočljive, praktične in potrebne nove knjige in pričakuje naročil:

Currentien-Tarif für Advokaten (plakat) 30 kr., po pošti 32 kr.

Neumann: Neuer Stempel- und Gebühren-Tarif (vezano) 36 kr., po pošti 38 kr.

Vorschriften beirell der Fahrpostfrankierung mit Briefmarken (8° plakat napet) 20 kr., po pošti 25 kr.

Die neue Fahrpostfrankierung mit Zonenweiser 10 kr., po pošti 12 kr.

Kneipp, Pfarrer: Meine Wasser-Kur. Von ihm durch 30 Jahre selbst erprobt. 20. izdaja. 1 gld. 56 kr., po pošti 1 gld. 66 kr.

Kneipp, Pfarrer: So sollt ihr leben. Winke und Rathschläge für Gesunde und Kranke. 1 gld. 56 kr., po pošti 1 gld. 66 kr.

Wiener Bote. Illustrierter Kalender pro 1891. 40 kr., po pošti 50 kr.

Ilustrovani narodni koledar za leto 1891. 50 kr., po pošti 60 kr. (726—2)

Nadalje prodaja po najnižji ceni

šolske knjige in šolsko orodje

pripravljena od lekarja **GABR. PICCOLI**-ja v Ljubljani, je zelo uplivo zdravilo, ki krepi želodec, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravih, v rastlinstvo spadajočih snovi ter ni nikako drastično učinkujoča, marveč lahko, delovanje organov ureja in zdravi, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v škatljah po 12 stekleničah za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.28; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 10 kr. v lekarni Piccoli v Ljubljani, v drugih lekarnah po 15 kr., prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. (712—3)

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitok

50.000

gold. vrednosti.

(699—15)

Žrebanje že 15. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-j**.